

“Ik had gedacht: hij zal naar buiten komen en voor me gaan staan...”

In de eerste lezing van vandaag horen we over Naäman, de legeroverste van de koning van Aram. Hij was een groot soldaat maar leed aan een huidziekte.

Hij had echter het geluk dat een van de dienaressen van zijn vrouw uit Israël kwam; zij was buitgemaakt bij een strooptocht in Israël. Het meisje vertelde haar meesteres dat er in Samaria een profeet was, de profeet Elisa, die haar man kon genezen. De Syriër Naäman ondernam een lange reis en bracht zilver, goud en andere geschenken mee om de profeet te gaan ontmoeten die hem kon genezen.

Stelt u zich voor dat iemand van ons besmet zou raken met het corona-virus, en die kans wordt met de dag groter en groter, en stel dat wij zouden horen dat er in een ander land een geneesmiddel is gevonden tegen de ziekte. Ook wij zouden er alles aan doen, om die geneesmiddel te kunnen krijgen, of we nuchtere Nederlanders zijn of niet, iedereen wilt gezond blijven en kunnen genezen als hij ziek is.

Naäman kwam uiteindelijk aan bij het huis van de profeet Elisa maar de profeet kwam niet eens naar buiten maar liet hem weten via iemand anders dat hij zich 7 maal moest wassen in de Jordaan om gereinigd te worden van zijn huidziekte. U komt ook in deze dagen vaak voor een gesloten kerkdeur te staan en de priester komt niet eens naar buiten maar hij laat u via de sociale media, website, parochieblad, email, twitter, facebook, enz. weten wat de mogelijkheden zijn in deze tijd om u bij te staan.

Op het horen van die boodschap werd Naäman boos, ging weg en zei: „Ik had gedacht: hij zal naar buiten komen en vóór me gaan staan. Dan zal hij de naam van de Heer zijn God aanroepen, met zijn hand over de plek strijken en de ziekte wegnemen” (II Kon. 5,11).

Waarom was hij boos en verontwaardigd? Omdat de profeet hem iets anders heeft opgedragen te doen dan hij verwacht had. Zijn dienaren maakten het hem ook duidelijk: „Als de profeet u iets moeilijks had opgedragen, dan had u het toch ook gedaan? Waarom dan niet, nu hij u zegt dat u zich maar hoeft te wassen om weer rein te worden?” (II Kon. 5,13).

Waarom zijn wij boos en wellicht verontwaardigd over de aangekondigde verscherpte maatregelen door de Nederlandse bisschoppen, onze priesters, maar ook onze artsen en overheid? Ze vragen ons niets onredelijk. Ze proberen ons te helpen om te kunnen genezen en daarom vragen ze ons om onze sociale contacten zoveel mogelijk te beperken, thuis te blijven en zelfs de Geestelijke Communie te ontvangen ipv van de Sacramentele Communie in de Eucharistie. Zouden ze dat doen om ons te plagen? Of doen ze dit onder leiding van de Heilige Geest om ons te helpen? Als ze ons iets moeilijkers hadden gevraagd, dan hadden we het toch ook gedaan?

Deze bijzondere tijd van woestijn is een tijd waarin we ook mogen leren vertrouwen en gehoorzamen aan hen die God heeft aangesteld om ons te genezen, om ons te leiden. Zo moest Naäman ook leren gehoorzamen en vertrouwen in de woorden van de profeet en hij werd genezen.

„Naäman keerde met heel zijn gevolg naar de Gods man terug, trad het huis binnen, ging voor hem staan en zei: Nu weet ik dat er alleen in Israel een God is, en nergens anders op aarde.” God zal voorzien in deze tijd en zal ons niet in de steek laten. Amen